

- Ar ES teisei neprieštaruoja tai, kad byloje tarp darbuotojo ir privataus darbdavio dėl išeitinės pašalpos išmokėjimo, kurios mokėti pagal pirmame klausime nurodytą nacionalinę teisę darbdavys neprivalo, bet kai tai prieštarauja bendrajam ES teisės diskriminacijos dėl amžiaus draudimo principui Danijos teismas lygina šį principą ir jo tiesioginį veikimą su teisinio saugumo principu ir susijusiu teisėtų lūkesčių apsaugos principu ir po šio palyginimo padaro išvadą, kad teisinio saugumo principas turi viršenybę prieš diskriminacijos draudimo dėl amžiaus principą, todėl pagal nacionalinę teisę darbdavys neprivalo mokėti išeitinės pašalpos? Taip pat prašoma išaiškinti, ar faktas, kad atsižvelgiant į aplinkybes darbuotojas gali reikalauti kompensacijos iš valstybės dėl Danijos teisės aktų neatitikimo ES teisei, turi įtakos minėto lyginimo vertinimui?

2014 m. rugsėjo 25 d. Zweckverbandes Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg i. L. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2014 m. liepos 16 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-309/12 Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg/Europos Komisija

(Byla C-447/14 P)

(2014/C 421/35)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Zweckverbandes Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg i. L., atstovaujama advokatės A. Kerkmann

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Saria Bio-Industries AG & Co. KG, SecAnim GmbH, Knochen- und Fett-Union GmbH (KFU)

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Komisija*, T-309/12⁽¹⁾ ir, jei Teisingumo Teismas mano turintis visą reikiamą informaciją, kad galėtų pats priimti galutinį sprendimą šioje byloje, panaikinti 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos sprendimą C(2012) 2557 galutinis dėl valstybės pagalbos SA. 25051 (C 19/2010, ex NN 23/2010), kurią Vokietija suteikė *Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg*, ir priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.
- Nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą, apeliantė iš esmės nurodo šiuos pagrindus:

Bendrasis Teismas nepanaudotų pajėgumų epizootijų atveju finansavimą iš apeliantės narių įnašų klaidingai kvalifikavo kaip valstybės pagalbą, nes padarė išvadą, kad apeliantė dėl nepanaudotų pajėgumų epizootijų atveju numatymo veiklos savo veiklos teritorijoje laikytina įmone, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Iš pradžių jis padarė teisingą išvadą, kad veikla, atlikta vykdant viešosios valdžios įgaliojimus, nėra ekonominio pobūdžio, kuris pateisintų SESV įtvirtintų konkurencijos taisyklių taikymą. Bendrasis Teismas taip pat teisingai konstatavo, kad būtina atskirai išnagrinėti kiekvieną apeliantės veiklą siekiant nustatyti, ar ji gali būti laikoma valdžios įgaliojimais. Tačiau padaryta klaidinga išvada, kad nepanaudotų pajėgumų epizootijų atveju numatymas yra ne viešosios valdžios įgaliojimai, o ekonominė veikla, dėl kurios apeliantė laikytina įmone.

Konstatavęs, kad dėl nepanaudotų pajėgumų epizootijų atveju numatymo apeliantė nepatyrė sąnaudų, Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti sprendimus. Be to, jis neatsižvelgė į apeliantės įrodymus, patvirtinančius, kad nebuvo ekonominės veiklos kryžminių subsidijų iš įnašų.

Priešingai, nei mano Bendrasis Teismas, nepanaudotų pajėgumų epizootijų atvejais numatymas, įskaitant jo organizavimą ir finansavimą apeliantės lėšomis, yra bendros ekonominės svarbos paslauga (BESP). Todėl skundžiamas sprendimas pažeidžia SESV 106 straipsnio 2 dalį ir 107 straipsnio 1 dalį.

Be to, konstatavęs, kad apeliantė gavo naudos, nes neįvykdyti Teisingumo Teismo sprendimo *Altmark* ⁽²⁾ kriterijai, ir kad įnašai, naudoti sanuojant nenaudojamas pavojingas atliekas, yra valstybės pagalba, Bendrasis Teismas pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį.

Konstatavęs, kad apeliantė negalėjo kaltinti SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu neginčijusi Komisijos priimtų su BESP susijusių normų, Bendrasis Teismas pažeidė SESV 106 straipsnio 2 dalį.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2014:676

⁽²⁾ Sprendimas *Altmark*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.